

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cașu Ruslan, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Cașu Ruslan către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de Licențiere a profesiei de avocat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției, cu privire la constatarea ca ilegală a refuzului, anularea hotărârii, obligarea admiterii în profesia de avocat și restituirea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, casată parțial hotărârea judecătorească Rîșcani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 și a emis o nouă hotărâre prin care pretențiile reclamantului au fost respinse. În rest, în partea respingerii solicitărilor reclamantului hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 05 august 2016, reclamantul Cașu Ruslan a depus cererea de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, intervenientului accesoriu Ministerul Justiției, cu privire la constatarea ca ilegală a refuzului, anularea hotărârii, obligarea admiterii în profesia de avocat și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamantul Cașu Ruslan a indicat că, prin cererea din 30 martie 2016, adresată Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, a solicitat admiterea în profesia de avocat în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură. Prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a fost decis de a nu da curs cererii lui Cașu Ruslan, cu acordarea termenului de 15 zile calendaristice pentru achitarea taxei în mărime de 5000 lei. Prin nota de plată din 12 mai 2016, a achitat taxa de 5025 lei pe contul Uniunii Avocaților din RM.

Ulterior, la 03 iunie 2016, prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, pe motiv că nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, cererea sa a fost respinsă. Ilegalitatea hotărârii Comisiei de licențiere din 03 iunie 2016, a reclamat-o prin înaintarea în adresa Uniunii Avocaților la 27 iunie 2016 a cererii prealabile. Cererea prealabilă a fost examinată de Comisia de

licențiere a profesiei de avocat, care prin hotărârea din 08 iulie 2016 a respins-o neîntemeiat.

Reclamantul a mai menționat că, dispoziția art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, prevede că sunt scutite de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare persoanele care dețin titlul de doctor, precum și cele care au cel puțin 10 ani vechime în muncă în funcția de judecător sau procuror dacă, în termen de 6 luni după demisia din funcțiile respective, au solicitat eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază și persoanele care, după demisia din funcția, de judecător și procuror, au continuat să activeze în domeniul dreptului.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul, Cașu Ruslan. S-a anulat hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 03 iunie 2016, în partea respingerii cererii lui Cașu Ruslan în admiterea în profesia de avocat. S-a obligat Comisia de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să-l admită pe Cașu Ruslan în profesia de avocat; în rest pretențiile din cererea de chemare în judecată în partea ce ține de anularea hotărârii din 29 aprilie 2016 prin care a fost impus să achite taxa 5025 lei și hotărârii din 08 iulie 2016, prin care s-a respins cererea prealabilă, precum și restituirea sumei bănești în mărime de 5025 lei, s-au respins ca nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, a fost admisă cererea de apel depusă de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, casată parțial hotărârea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care pretențiile reclamantului au fost respinse. În rest, în partea respingerii solicitărilor reclamantului hotărârea a fost menținută.

La data de 19 iulie 2017, Cașu Ruslan a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, solicitând casarea acestei cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului declarat, Cașu Ruslan a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La data de 24 noiembrie 2017, Uniunea Avocaților din Republica Moldova prin intermediul avocatului Alla Chebac, a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea acestuia ca nefundat.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Cașu Ruslan, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de

procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Cașu Ruslan, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie

capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cașu Ruslan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cașu Ruslan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova